Nr. 44. Krak.

Piątek 28. Lutego 1872.

Rok 62.

GAZETA LWOWSKA

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ej godz. popołudniu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów.

„Dodatek miesięczny“ wychodzi w pierwszych dniach każdego miesiąca, 4 arkusze in 8vo, dla cało i półrocznych przedpłacicieli za darmo, dla ćwierćrocznych za dopłatą 50 ct. ćwierćrocznie, dla miesięcznych za dopłatą 20 ct. miesięcznie. Sam „Dodatek“ bez „Gazety“ całorocznie 3 złr. w. a.

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond, pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franko) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Od Administracyi.

Z polecenia Jego Excellencyi c. k. Namiestnika hr. Agenora Gołuchowskiego, wydany został staraniem Redakcyi a nakładem Administracyi ›Gazety Lwowskiej‹ zupełny

Kodex dyplomatyczny miasta Wieliczki

(oprócz rejestrów i podobizn 170 str. in folio)

z polskiemi przekładami dokumentów spisanych w języku łacińskim, i 25 podobiznami dyplomów najdawniejszych.

Takowy nabyć można w Administracyi ›Gazety Lwowskiej‹ po cenie 4 zł. w. a. za okaz broszurowany.

(z przesyłką pocztową franko: 4 zł. 45 c w. a.)

Cena księgarska: 5 zł. 25 c., główny skład w księgarni pp. Gubrynowicza i Schmidta we Lwowie, plac śgo Ducha.

Część nieurzędowa.

Wiedeń. Najjaśniejszy Pan wyjechał 21. b. m. wieczorem z Wiednia do Budy.

— Piętnaste posiedzenie izby deputowanych Rady państwa odbyło się 20. b. m.

Na ławie ministrów zasiedli Ich Exc prezydent rady ministrów książe Adolf Auersperg, baron Lasser, dr. Glaser, dr. Unger, dr. Stremayr, dr. Banhans, Chlumecky i pułkownik Horst.

Po odczytaniu i przyjęciu protokołu z ostatniego posiedzenia rząd wniósł przedłożenie o dozwolenie nadzwyczajnego kredytu w sumie pięciu milionów na polepszenie płacy urzędników.

Wybrani przez izbę deputowanych członkowie trybunału państwa oznajmili pisemnie, że wybór przyjmują.

Liczne petycye odesłano do komisyi a następnie przystąpiono do porządku dziennego:

Na wniosek deputowanego dr. Czedika odesłano do komisyi edukacyjnej projekty ustaw o praktyce chirurgów i o zmianie §. 3. ustawy z 26. marca 1869 względem systemizowania posad przy krajowych i powiatowych radach szkolnych.

Nastąpiło potem drugie czytanie projektu ustawy o dodatkowych postanowieniach do §. 18. ustawy zasadniczej o reprezentacyi państwa.

Dr. Weeber przedłożył w imieniu komisyi sprawozdanie i polecił przyjęcie projektu.

W jeneralnej dyskusyi pierwszy zabrał głos deputowany baron Knobloch oświadczając, że głosować będzie za projektem ustawy, gdyż widzi w nim pierwszy krok rządu do wzmocnienia parlamentarnego życia i uchylenia zawisłości Rady państwa od sejmów krajowych.

Deputowany dr. Grocholski oświadczył w imieniu delegacyi galicyjskiej, że bezpośrednie wybory uważa za zamach na prawa sejmów krajowych i z tego powodu głosować będzie przeciw przedłożonemu projektowi. Zarazem postawił mowca wniosek ażeby głosowanie odbyło się imiennie.

Dr. Mende oświadczył, iż jakkolwiek niezupełnie zgadza się z tego rodzaju środkami, jednakże głosować będzie za przedłożonym projektem, gdyż widzi w nim nie surrogat lecz zapowiedź wyborów bezpośrednich tak niezbędnych do wzmocnienia parlamentarnego życia w Przedlitawii.

Deputowany ks. Greuter oświadczył, iż przyłącza się do oświadczenia dr. Grocholskiego, gdyż w przedłożonym projekcie widzi zamach na prawa krajów poręczone w dyplomie październikowym.

Dr. Menger odpowiadał na zarzuty podniesione przeciw projektowi przez poprzednich mowców a zarazem prosił rząd, ażeby nie zwlekał załatwienie kwestyi reformy wyborczej.

Dr. Poklukar oświadczył, że głosować będzie przeciw projektowi z powodów prawnych i politycznych. Zdaniem mowcy ustawa ta powinna mieć wstęp następujący: „Zgodnie z uchwałami Mojej Rady państwa i Moich sejmów krajowych itd.“

Przemawiali jeszcze potem deputowani ks. Greuter, Tomaszczuk i sprawozdawca komisyi dr. Weeber.

W końcu dyskusyi wystąpił J. Ex. minister spraw wewnętrznych baron Lasser z interpretacyą §. 7. ustawy zasadniczej z 21. grudnia 1867 oświadczając zarazem, że rząd szczerze pragnie wnieść do Rady państwa projekt ustawy o wyborach bezpośrednich skoro tylko jego przyjęcie będzie zapewnione

Nastąpiło potem głosowanie. Z 153 obecnych deputowanych głosowało 104 za a 49 przeciw ustawie; która zatem przyjętą została większością $2/3$ głosów.

Berlin. Niemiecka komisya, powołana do uregulowania udziału rzeszy niemieckiej w wielkiej wystawie wiedeńskiej, zebrawszy się w zeszły czwartek już w sobotę swe obrady ukończyła. Wedle zasad przyjętych przy obsełaniu powszechnej wystawy w Wiedniu winien każdy biorący w niej udział o to się postarać, ażeby jego wysyłka była opatrzona w pismo wstępu, wystawione mu przez komisyą jego kraju. Przedmioty wystawy będą przyjmowane w Wiedniu, w domu wystawy od 1. lutego aż do 15. kwietnia włącznie 1873. Wszystkie przedmioty wystawy należy opatrzyć w napis: „W. A. 1873. Wien“ i do dyrektora jeneralnego wystawy adresować. Adres winien być na pakiecie dobrze przytwierdzony i prócz powyższego oznaczenia jeszcze następujące zawierać dane w niemieckim języku: a) imię i firmę wystawiającego; b) kraj i mieszkanie jego; c) grupę do której przedmioty należą; d) liczbę porządkową zgłaszającego się; e) wzmiankę, z ilu sztuk frachtowych wysyłka wystawiającego się składa; f) oznaczenie miejsca wystawy, a więc czy pałac przemysłowy, czy park, czy szopa maszyn etc.

Dla łatwiejszego uporządkowania i umieszczenia nadchodzących do Wiednia przedmiotów, ma być farba adresów wedle krajów rozmaita. Dyrektor jeneralny wystawy niezwłocznie uwiadomi komisye pojedyńczych krajów, jaki obrano kolor dla każdego kraju.

Londyn. Rząd angielski złożył w parlamencie obronę Anglii, przedstawioną w sądzie rozjemczym genewskim Dokument ten zawiera osobliwsze zastrzeżenie, że Anglia przyjmie wprawdzie wyrok tego sądu, pomyślny lub niepomyślny dla niej, ale „jeśli będzie sprawiedliwy“. Kto będzie wyrokował o tej sprawiedliwości sądu rozjemczego? Dzienniki amerykańskie słusznie wykazują niestosowność tego zastrzeżenia, które ministeryum angielskie może swoją dymisyą przypłacić.

Z okoliczności zamordowania wicekróla Indyi wschodnich tak pisze dziennik półurzędowy pruski „Spener Ztg.“: „Niedawno jeszcze sędzia najwyższy Indyi wschodnich Norman padł ofiarą sztyletu muzułmańskiego zabójcy, a dziś członek tej samej sekty religijnej zamordował lorda Mayo, samego namiestnika królowej Wiktoryi. Gdy Norman był zabity, dzienniki angielskie przyznały, że to zabójstwo jest symptomatem niebezpiecznym, i że wyraża wzrastające niezadowolenie mahometańskiej ludności Indyi. Mahometanie nienawidzą panowania angielskiego nadewszystko za to, że wzgardzonych Indyan stawiło na równi z wyznawcami Proroka, co dumę prawowiernych oburza. Mahometanie jednak, chociaż liczebnie stanowiący małą cząstkę ludności Indyi, przedstawiają żywioł kraju wojowniczy i najruchliwszy, prawdziwą arystokracyę półwyspu. Nienawiść tego wojowniczego plemienia wyszukała sobie teraz najwyższą ofiarę, jaką w świecie azyatyckim znaleźć można. Że ręka muzułmańskiego fanatyka zdołała zgładzić ze świata najdostojniejszą osobę europejską w Azyi, przedstawcę królowej Wielkiej Brytanii, rządcę 180 milionów ludzi, — wieść ta niezmiernem echem rozlegnie się w całym świecie azyatyckim, rozpowiadaną będzie na każdym bazarze, gdzie się zbiorą kupcy muzułmańscy, roznoszoną będzie dalej przez każdą karawanę idącą po głównych drogach Azyi, i rozbudzi dzikie nadzieje w piersiach ludów, dotychczas nawykłych w milczeniu ulegać europejskiemu berłu.

„Dzienniki angielskie, dodaje „Spener Ztg.“, w ostatnich czasach seryo rozważały prawdopodobieństwo nowego powstania w Indyach wschodnich, a naczelnie dowodzący wojskiem angielskiem w tym kraju lord Napier of Magdale w memoryale przesłanym do ministeryum indyjskiego w Londynie usilnie odradzał wszelkie zmniejszenie wojska. Rosya tak daleko posunęła się w głąb Azyi, i granice swoje tak bardzo zbliżyła do Indyi, tyle pokoleń turkomańskich zaciągnęła w swoje szeregi, że bezpośrednio potęgą swoją wpływa i naciska na Indye. Półwysep indyjski jest głęboko nurtowany przez sprzysiężenia mahometańskie, i jeżeli kiedy armia jaka sprobuje od północy wtargnąć do Indyi, armii angielskiej broniącej wąwozów Himalaja, łatwo przytrafić się może, że na tyłach jej powstanie ludność indyjska przeciw swoim europejskim władzcom. Śmierć wicekróla Indyi o tyle więc może wpłynąć na bieg wielkiej polityki świata, iż dobitnie przypomni Anglikom, na co się narażają doprowadzając do ostateczności swoje starcie ze Stanami Zjednoczonemi.“

Paryż. Korespondent paryski do „Koln Ztg.“ pisze pod dniem 18go lutego: „Organ książąt orleańskich „Journal de Paris“ zamieszcza następujący komunikat: „Nadeszła odpowiedź hr. Chamborda. Świadczy ona o wielkim jego patryotyzmie, o poczuciu honoru. Hr. Chambord nie zgodził się na manifest podpisany przez 80 deputowanych. Według wszelkiego prawdopodobieństwa uznanym będzie ten manifest przez całą prawicę zgromadzenia narodowego; w skutek tego przyszłoby do porozumienia między stronnictwem konserwatywnem, monarchicznem a nawet liberalnem, jeżeli się zważy, że i prawy środek do tego manifestu przystąpi. Koalicya tych stronnictw nie ma wcale zamiaru naruszenia porządku rzeczy powstałego na mocy traktatu w Bordeaux. Nie chce ona zakłócać powszechnego pokoju przez stawianie i przeprowadzenie przedwczesnych wniosków w zgromadzeniu narodowem. Na razie zadowoli się ona wzmacnianiem stronnictwa monarchicznego w kraju. Tylko na wypadek, gdyby w kraju przyszło do jakiego przesilenia, stanie ona jak jeden mąż i będzie się starać przeprowadzić swoje zamiary. Oto jest praktyczny wynik tego, co we Francyi w ostatnich czasach zaszło.“ „Stronnictwo monarchiczne — pisze korespondent — nie zamyśla zatem już obecnie wystąpić do boju; rezerwuje się ono na lepsze dla siebie czasy w przyszłości. Hr. Chambord nie podpisał manifestu prawicy, lecz oświadczył tylko, iż cieszy się, że zwolennicy jego ułożyli program parlamentarny. Nie miał on odwagi wręcz odmówić wszelkiej doniosłości manifestowi, gdyż podpisani na tym akcie dali mu do poznania, iż gdyby to uczynił, liczba jego zwolenników politycznych mogłaby się rychło do zera zredukować. Przyboczny jednak dziennik hr. Chamborda „Union“ i klerykalny „Univers“ robią silną opozycyę powyższemu manifestowi. Wśród takich okoliczności nie można się spodziewać, ażeby zamiary stronnictwa monarchicznego spełnić się mogły. Przeciwnie to wystąpienie stronnictwa monarchicznego przyczyni się do utrwalenia republiki, gdyż stronnictwa republikańskie wszelkich odcieni połączą się i będą obecnie już dążyły do proklamowania republikańskiej formy rządu“

— Od tygodnia domaga się dziennik paryski „Siécle“ od rządu francuskiego, aby energicznych użył środków przeciw co raz bardziej wzmagającej się propagandzie bonapartystowskiej. Obecnie domaga się tego samego „Jourlnal des Debats“ i powstaje silnie przeciw deputowanym, którzy obawiają się ten smutny stan kraju publicznie w zgromadzeniu narodowem zaznaczyć. „Między Paryżem a Wersalem — pisze „Journal des Debats“ — mówi się o skandalicznych agitacyach bonapartystów a nikt nie ma odwagi podnieść tego na posiedzeniu naszego parlamentu Niemożna zaprzeczyć, że nie my jesteśmy sprawcami trudnego naszego położenia, w jakiem się obecnie znajdujemy; lecz brak odwagi może nam bardzo zaszkodzić Odpowiada to zupełnie naszemu usposobieniu narodowemu patrzeć się na zgubną agitacyę, uskarżać się na to, obwiniać siebie i cały świat i nic nie robić. Tym sposobem popada ogół w zwątpienie a już nawet jesteśmy świadkami takiego usposobienia naszej publiczności. Obawa przed radykałami nieporadność monarchistów i pozorna lub też rzeczywista niemoc republikanów, o to najważniejsze czynniki, wspomagające intrygi stronnictwa cesarskiego. Rząd powinien zatem jak najprędzej oświadczyć, co zamierza uczynić w obec takich okoliczności; a jeżeli Thiers i zgromadzenie narodowe przyznają się otwarcie do swej niemocy, natenczas naród będzie się oglądać za potę-

gą, która mu będzie w stanie zabezpieczyć pokój i porządek."

— Minister handlu Goulard odjeżdża w tych dniach do Londynu w sprawie traktatu handlowego z Anglią.

— „Le France" donosi, iż Thiers chciałby zamianować Ernesta Picarda ambasadorem francuskim przy dworze króla Wiktora Emanuela. Lecz ponieważ Picard był jednym z najczynniejszych członków rządu 4. września i on to głównie przyczynił się do tego, że księżna Klotylda musiała opuścić Francyę, obawia się prezydent republiki francuskiej, aby ta nominacya nie natrafiła na opozycyę rządu włoskiego. Thiers miał już zasięgnąć zdania rządu włoskiego w tej mierze, a jeżeli rząd zgodzi się na tego pełnomocnika Francyi, odjechałby Picard natychmiast na dwór króla Wiktora Emanuela.

— Posiedzenie Zgromadzenia narodowego, odbyte dnia 17. b. m. i poświęcone petycyom nie przedstawiało nic ciekawego prócz tego, że na niem był po raz pierwszy obecnym Rouher.

Zresztą ciągłe jeszcze agitacye i konferencye pomiędzy prawicą skrajną, prawicą fuzyonistowską i środkiem prawym w celu przywrócenia monarchii. Zwolennicy legalności udają się do Antwerpii, ażeby tam powitać swego króla i odebrać od niego program, którego ducha liberalnego naprzód chwalą. Fuzyoniści, którzy nie czekali, aż im ich przyszły król objawi swą wolę, zamierzają mu przedstawić do podpisu formułę, za pomocą której mają nadzieję pojednać wszystkie ułamki monarchiczne. Na nieszczęście hr. Chambord nie chce wcale mówić o niektórych punktach, do których centrum prawe, składające się z Orleanistów, mocno jest przywiązane, tak, że wszystkie wysilenia więcej się krzyżują niż się nawzajem wspierają, ostatecznie nie będą one miały innego skutku, tylko że utwierdzą status quo.

Rozsądniej od tych konspirujących stronnictw postępuje sobie rząd Thiersa, który w tej chwili głównie zajmuje się wynalezieniem środków do oswobodzenia kraju. Ma nadzieję, że mu się to uda przed końcem roku.

Komisya powołana do zdania sprawy z wniosku jenerała Ducrot, domagającego się śledztwa przeciw dwom członkom Zgromadzenia z powodu artykułów obrażających komisyą łaski, — przez nich napisanych, zdecydowała Rouviera wydać sądom przysięgłych a Piotra Lefranca od śledztwa zwolnić, — ponieważ ten ostatni napisał teraz artykuł rzeczy prostujący a Rouvier uczynić tego nie chciał.

Blanqui został skazany na deportacyą do fortecy za udział w powstaniu 31 października 1870 r.

— Chodzą pogłoski, że hr. Berthemy ma zostać mianowany posłem w Waszyngtonie, a admirał Laroncière posłem w Rzymie.

— Berliński „Bersen Courrier" w artykule naczelnym pod tyt. „Godzina stanowcza się zbliża" pisze:

„W Zgromadzeniu narodowem powiada: stronnicy dynastyi napoleońskiej stanowią nieznaczącą mniejszość, nie mogą więc publicznie tam mówić o przywróceniu cesarstwa; za to rojaliści wszelkich odcieni w Izbie, usiłują utworzyć drogę dla swoich pretendentów. Hr. Chambord od kilku dni przeniósł swoją główną kwaterę do Antwerpii, zkąd zamierza bombardować Francyę swojemi manifestami. Jego wierni słudzy czekają tylko na skinienie by ofiarować mu koronę Francyi, jak tylko większość Izby zdecyduje się na monarchiczną formę rządu. Ta propaganda legitymistowska żyje tylko nieudolnością i niemocą rządu, który energiczną postawą powinienby zdławić knowania zagrażające istnieniu rzeczypospolitej. Druga grupa deputowanych chce wskrzesić monarchię konstytucyjną na podstawie zasad w r. 1789 na jej chorągwi zapisanych, a ma byc dość znaczna liczba deputowanych oświadczających się za taką monarchią. Książęta orleańscy chętnieby się zgodzili na takie rozwiązanie, chociaż jeszcze udają, że przyjęciem takiego programu nie chcą obrażać naczelnika starszej linii Burbonów. Przed kilku jeszcze miesiącami okrzyki monarchistów Zgromadzenia narodowego wywołałyby burzę partyi republikańskiej; dziś zaś rojaliści mogą jawnie dążyć do obalenia rzeczypospolitej, i to nie czyni wrażenia w kraju. O dawnym planie rojalistów, aby księcia Aumale ogłosić prezydentem rzeczypospolitej, niema już dziś mowy; taki środek nie wystarcza już fuzyonistom, którzy chcą od razu ustanowić monarchyę. Prezydent rzeczypospolitej z założonemi rękami patrzy na to wszystko, i pozwala na wszystko, bo musi, gdyż jak dawniej tak i teraz nie ma odwagi sam wystąpić z inicyatywą utworzenia stanowczego porządku rzeczy. Thiers nie utworzy nic stanowczego, ale też nie przeszkodzi temu, by inni to uczynili nie pytając się o jego pozwolenie "

— Chociaż zgromadzenie narodowe bynajmniej rozwiązać się nie myśli, wszyscy wierzą w blizki jego upadek, a najbardziej owa większość monarchiczna, której wszystkie interesa wymagają przedłużenia bytu tej izby niepopularnej i znienawidzonej. Ztąd ostatnie rozpaczne wysiłki, żeby przed nieuchronnym jej upadkiem utworzyć trwały, monarchiczny porządek rzeczy

Fuzyoniści w nowe weszli układy z hrabią Chambord, który umyślnie się przeniósł z Austryi do Belgii żeby być bliżej widowni oczekiwanych wypadków Około 70 do 75 fuzyonistów ułożyło swój program, pewien rodzaj karty konstytucyjnej, którą przedstawić mają Henrykowi V. do zatwierdzenia. Przy znanych opiniach hr. Chambord o atrybucyach władzy królewskiej z góry można przepowiedzieć, że ten pretendent odrzuci ową kartę; tego jednak może sami fuzyoniści oczekują, aby wówczas ofiarować koronę hrabiemu Paryża, który zawczasu pochwalił ową kartę konstytucyjną, będącą szczerą kopią instytucyi politycznych z r. 1830. We wszystkich tych jednak zabiegach stronnictw królewskich nie ma nic poważnego; legitymiści czystej wody nie złączą się z fuzyonistami, a i część Orleanistów woli pracować dla ks. Aumale niż dla hrabiego Paryża.

Rzym Prasa włoska co raz gwałtowniej występuje przeciw nieobsadzeniu francuskiego poselstwa przy rządzie włoskim. I tak zastanawiała się niedawno wychodząca w Rzymie „Riforma" nad sprawą tą w dłuższym artykule, w którym czytamy między innemi:

„Gdyby to wszystko wyjątkowym w stosunkach Francyi do Włoch było wypadkiem, moglibyśmy uniewinniać rząd Thiersa i czekać. Lecz do wypadku z Goulardem przyłącza się cały szereg podobnych wypadków, odźwierciadlających w całości zachowanie się polityczne, od dwóch już lat trwające. Od nominacyi Choiseula nie chce rzeczpospolita francuska zamianować reprezentanta przy królu włoskim, podczas kiedy z ostentacyjnym blaskiem utrzymuje ambasadora przy papieżu. Nie brakło uniewinnień ze strony Thiersa, że w tem postępowaniu niema nic nieprzychylnego a ministrowie nasi byli tyle rozsądni, że słowom jego zewnętrznie wierzyli "

Następnie zaś tłumaczy sobie „Riforma" zachowanie się Francyi w ten sposób, że przez nie ma być zanegowanym nowy porządek rzeczy we Włoszech. Po rzeczypospolitej nastąpi we Francyi niewątpliwie znowu monarchia a ta potrzebować będzie pomocy duchowieństwa, które teraz właśnie nie chce, aby przesądzano tajnym jego celom.

Ostrzej jeszcze występuje przeciw Francyi wychodzący w Neapolu dziennik „Pungulo". Oświadcza on w jednym z swoich artykułów: „Ponieważ Francyi ani potrzebujemy ani nie lękamy się jej gniewu, możemy jej pozwolić, aby się wedle upodobania wyszumiała, a my tymczasem utrwalimy węzły, jakie nas łączą z naturalnym naszym sprzymierzeńcem z Niemcami."

Bukareszt. O prześladowaniu Żydów w Rumunii piszą do „Köln. Ztg" pod dniem 17. lutego co następuje:

„Nie można usprawiedliwić ekscesów ludności rumuńskiej przeciw Żydom besarabskim, choć można je sobie wytłumaczyć niskim stopniem oświaty ludu i zbrodnią, która była bezpośrednim powodem tych wybryków. Rzecz bowiem tak się miała: Pewien Żyd ukradł w kościele miasteczka Ismail monstrancyę, krzyż i dwie łyżeczki, któremi według rytuału kościoła wschodniego podaje się wiernym chleb i wino; a oprócz tego parę sztuk dukatów. Nadto pozostawił on po sobie pamiątkę w kościele, świadczącą o wielkiem braku uszanowania dla świętych chrześciańskich. Ucieka! ku granicy tureckiej, lecz pojmano go w Kilii nad ujściem Dunaju. Pieniądze znaleziono u jego kochanki, rzeczy zaś kościelne schował w kanale pewnej karczmy. Przed rabinem przyznał on się do zbrodni i wydał swych towarzyszy. Lud rzucił się na świętokradców, i to było początkiem ekscesów w Ismailu. Na wieść o tem, co zaszło w Ismailu, wybuchły rozruchy w Kahalu tylko na większe rozmiary. Żydzi uciekli do Tulczy, i znajdują się obecnie w całej Bessarabii w wielkiem niebezpieczeństwie, gdyż tłum domaga się ich krwi. Rząd przedsięwziął już środki ostrożności, a można się spodziewać, że ogromne wzburzenie umysłów między ludnością wkrótce przeminie.

Kronika.

— Przed kilku tygodniami donosiliśmy o habilitacy dr. W. Zakrzewskiego na docenta historyi powszechnej przy wszechnicy tutejszej; obecnie dowiadujemy się, iż potwierdzenie tej docentury przez c. k. ministerstwo oświecenia nadeszło już z Wiednia

(Wiadomości dyecezyalne). Dnia 1. lutego 1872 umarł w Nowym targu powiatu tegoż imienia, dyecezyi tarnowskiej, pleban obrz. łać. jubilat ks. Walenty Rokicki, przeżywszy lat 82 z tych jako ksiądz 56.

Dnia 3. lutego 1872 umarł zaś w Sołotwinie powiatu bohorodczańskiego archidyecezyi lwowskiej, pleban obrz. gr. kat. ks. Maryan Wieliczkowski licząc lat 35, a wyświęcony dopiero od lat 7.

Wreszci umarł dnia 10. lutego 1872 w Ujanowicach powiecie limanowskim dyecezyi tarnowskiej, pleban łać. i dziekan nowosandecki ks. Karol Neudecker przeżywszy lat 52, w stanie kapłańskim 28.

Do parafii probostwa w Nowym targu należy w 3 miejscowościach i promieniu $1/2$ milowym 5018 dusz, a parafią zawiadują pleban z dwoma wikarymi.

Prawo patronatu przysługa gminie i magistratowi w Nowymtargu.

Do parafii probostwa w Sołotwiny wraz z filią w Zarzyczu należy 2071 dusz, parafią zawiaduje każdoczesny pleban a prawo patronatu wykonuje wiedeńskie Towarzystwo kupieckie.

Do parafii probostwa w Ujanowicach, należy w 7 miejscowościach 3748 dusz względem których obowiązki duszpasterskie wypełnia każdoczesny pleban wraz z ustanowionym jednym wikarym.

Kolatorką jest pani Paulina z Skrzyńskich baronowa Przychocka.

Główne uposażenie probostwa w Nowymtargu, stanowią 95 morgów 1406$\square^0$ ról w glebie przeważnie owsianej, 15 morgów 633$\square^0$ łąk (siano na jednych słodkie na drugich kwaśne) i 3 morgi 1193$\square^0$ pastwisk, dalej 10700 zł. m. k. kapitału w 5$^0/_0$ obligach państwowych i indemnizacyjnych oprócz pożytku z kilku pomniejszych źródeł; czysty zaś dochód roczny obliczony jest na 813 zł. w. a i pokrywa kongruę plebana, płacę wikarych tudzież część podatków i dodatków plebańskich których resztę opłaca fundusz religijny.

Do uposażenia gr. kat. probostwa w Sołotwinie, należy 14 morgów 1377$\square^0$ ról w glebie owsianej, 30 morgów 744$\square^0$ łąk z sianem słodkiem, a czysty dochód roczny obliczony jest na 61 zł. w. a. do czego fundusz religijny dopłaca rocznie 254 zł. uzupełniając w ten sposób kongruę plebana na 315 zł. w. a. i płacąc prócz tego wszystkie podatki i dodatki z tego Probostwa.

Nakoniec posiada probostwo w Ujanowicach 47 morgów 1306$\square^0$ ról w dobrej glebie 5 morgów 1438$\square^0$ dobrych łąk, 46 morgów 1042$\square^0$ pastwisk i 53 morgi 533$\square^0$ nieużytków, dalej prawo wrębu do lasów dworskich tak co do drzewa opałowego jako i budulcu, a nakoniec oprócz pomniejszych pożytków kapitał indemnizacyjny w obligacyach 5$^0/_0$ 3750 zł. mk.

Czysty dochód roczny obliczony jest na 560 złr. i pokrywa kongruę plebana płacę wikarego tudzież część podatków plebańskich, których resztę płaci fundusz religijny,

— W Warszawie umarł 15. bm. ś. p. Julian Bayer, dobrze znany warszawskiemu światu naukowemu i urzędowemu jako uczony matematyk, a także jako posiadacz znakomitego księgozbioru dzieł matematycznych i w ogóle umiejętności ściśle traktujących. Księgozbiór ten, na którego pomnażanie prace całego życia, osobisty majątek i znaczne dochody poświęcił, w który, jako bezżenny, przelał niemal uczucie ojcowskiej miłości — uważał jednak za własność publiczną, dla każdego dostępną. To też młodzież uniwersytetu zawsze znajdowała tam światłe wskazówki i chętną pomoc, co złożonemu przez długie lata ciężką niemocą profesorowi, zawsze największą było uciechą, zwłaszcza odkąd już w inny sposób niemógł sprawie oświaty służyć. Znaczna część tego księgozbioru, ofiarowanego Towarzystwu naukowemu krakowskiemu przed parą jeszcze laty tamże przesłaną została.

— Korespondent japoński do „Gazety Augsburskiej", rozpisując się o różnych reformach, któremi Mikado nie przestaje wzbudzać podziwienia w świecie, pisze, że do postępu należy zaliczyć i to, że cesarz japoński zapisał sobie z Bawaryi dziesięciu piwowarów, aby tę gałęź przemysłu w Japonii zaszczepili.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu styczniu 1872.

Następujących artykułów:	Mościska zr.	Mościska c.	Bóbrka zr.	Bóbrka c.	Stare miasto zr.	Stare miasto c	Starasól r.	Starasól c	Trembowla zr.	Trembowla c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	5	11	5	—	5	47	5	35	5	55
„ żyta	3	57	4	—	4	34	4	28	2	53
„ jęczmienia	2	80	2	75	3	6	2	87	1	91
„ owsa	1	60	1	50	1	57	1	77	1	91
„ grochu	4	62	3	50	5	2	5	—	2	72
„ hreczki	3	52	3	50	3	50	3	50	2	49
„ kukurudzy	—	—	4	50	5	—	—	—	—	—
„ ziemniaków	1	77	2	—	1	92	2	-	1	12
Cetnar siana	—	97	1	80	—	78	1	—		—
Sąg drzewa twardego	9	62	10	-	7	40	9	19	—	—
„ „ miękkiego	7	62	8	—	5	50	6	28		—
Funt mięsa wołowego	—	17	—	18	—	16	—	16	-	17
Miara wina	—	50	—	—	—	60	-	40		—
„ piwa	-	20	-	20	—	20		20	—	20
Robotnik z wiktem	-	—		—	—	30	—	20	—	35
„ bez wiktu		50		60	—	55		30	-	50

OSTATNIA POCZTA.

Telegramy „Czasu".

Berlin, 22 lutego. Dzienniki poranne zamieszczają urzędowe obwieszczenie tej treści: Wczoraj przed południem aresztowany został pewien były aptekarz z Poznania, który jest podejrzany o zamiar zamachu na życie Bismarka. Jest to Polak i katolik fanatyczny. Podczas aresztowania go, znaleziono przy nim krucicę. Przybył on do Berlina w sobotę.

Monachium, 21. lutego. Na posiedzeniu izby deputowanych rozbierano skargę dziennika „Süddeutsche Presse" z powodu zakazu sprzedawania go na mieście. Pierwotny wniosek Pfahlera i Hafenbrädla, aby uchylić

art. 38. ustawy drukowej, odrzucony został małą większością, a odrzucony znaczny większością wniosek wydziału, aby rząd napomniał policyę do bezstronności w sprawach policyi drukowej.

P a r y ż, 21. lutego. Wieść krąży, że oczekiwane na sobotę narady nad petycyą katolików odroczone będą na jeden albo dwa miesiące. Wielu znakomitszych członków prawicy odradza ogłoszenia programu tej frakcyi, aby zapobiedz wniesieniu wniosków konstytucyjnych, jakie lewica zapowiada na przypadek ogłoszenia pomienionego dokumentu. Cztery dzienniki radykalne zostały na prowincyi uwolnione przez sądy przysięgłych.

W e r s a l 22. lutego. Na wczorajszem posiedzeniu Zgromadzenia narodowego minister spraw wewnętrznych wniósł projekt ustawy tyczącej się stłumienia i ścigania napaści na Zgromadzenie narodowe i na rząd, z czyjejkolwiekby zaczepki wychodziły strony. Dzienniki i pisma, któreby się tego dopuściły, pociągane bedą na mocy ustaw z dnia 17. czerwca 1819 i 11. września 1848. Żaden dziennik zawieszony w miejscu ogłoszonem w stanie oblężenia, nie może na innem miejscu wychodzić dalej (poruszenie długie w izbie). Izba uchwaliła prawie jednogłośnie co do tego wniosku nagłość według żądania ministra

R z y m, 21. lutego. „Fanfula“ donosi: Poseł niemiecki przy dworze papieskim hr. Tauffkirchen opuszcza Rzym niebawem za nieograniczonym urlopem Konsystorz d. 13. bm. oprócz mianowania biskupów rosyjskich (zapewne polskich *Red.*), dokona również nominacyi prymasa katolickiego mającego rezydować w Petersburgu. Wielu biskupów obstaje przy dalszym prowadzeniu Soboru powszechnego w Trydencie. Papież pozostałby w Rzymie, a reprezentowałby go na Soborze legat a latere Kardynałowie Monaco, Capalti i Caterini powierzone mają układy w tej sprawie; dotychczas jednak Austrya nie zdaje się być skłonną do zezwolenia.

L o n d y n, 21. lutego. Lord Northbrook przyjął ofiarowaną sobie po lordzie Mayo posadę wicekróla Indyj wschodnich.

Przyjechali do Lwowa

Dnia 22 lutego 1872.

Hotel europejski: Pp. Jasiński S., z Rozdwian. — Pierzchała Ign., z Uszkowic. — Winnicki H., z Liska.

Hotel angielski: Pp. Czekoński L., z Czortkowa. — Younga W., z Surmaczówki.

Hotel krakowski: Pp. Kwiatkowski W., ze Strzelisk.

Wyjechali ze Lwowa

Dnia 22 lutego 1872.

Pp. Dalke F., do Łąki. — Glixelli T., do Chodorkowic. — Lipski J., do Krasnego. — Miączyński J., do Pałikrowy. — Prunkul A., do Słobodzia. — Udrycki A., do Mosta.

T E A T R.

D z i ś (przedstaw. polskie). „**Fru-Fru.**“ Komedyodramat w 5 aktach przez H. Meilhac i L. Halévy.

J u t r o (przedstaw niem.) „**500.000 Teufel**“ Wielka krotochwila ze śpiewami i tańcami w 3 aktach a 7 obrazach przez Jakóbsohna i Thalburga. Muzyka Michaelisa.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą ze Lwowa do Krakowa o g. 8 „ 7 wieczór.
„ „ „ o „ 3 „ 30 rano.
Odch. ze Lwowa do Czerniowiec o „ 8 „ 32 rano.
„ „ „ o „ 12 „ 20 w nocy
„ „ do Brod. i Złoc. o „ 8 „ 52 rano.
„ „ „ o „ 11 „ 50 wieczór.
Przychodzą z Krakowa do Lwowa o g. 7 m. 37 rano.
„ „ „ o „ 11 „ — wieczór
„ z Czerniowiec „ o „ 7 „ — wieczór
„ „ „ o „ 2 „ 30 w nocy.
„ z Brodów i Złoczowa „ o „ 7 „ 24 wieczór
„ „ „ o „ 2 „ 50 w nocy.

Pociągi kolejowe na stacyi lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą do Brodów i Złoczowa o g. 9 m. 11 rano.
„ „ „ o „ 12 „ 12 wieczór.
Przychodzą do Lwo. z Brod. i Złocz. o „ 6 „ 53 wieczór.
„ „ „ o „ 2 „ 19 w nocy.

Odpowiedzialny redaktor: **Adolf Rudyński.**

Spostrzeżenia meteorologiczne w miesiącu lutym 1872

Dnia	Barometer Millimeter 7h	2h	9h	M.	Stopień ciepła wedle Celsiusa 7h	2h	9h	M.	Ciśnienie pary millimetr. 7h	2h	9h	M.	Wilgoć powietrza w % 7h	2h	9h	M.	Stan nieba 0—10 7h	2h	9h	M.	Wiatru kierunek i siła 7h	2h	9h	Ozonometer 0—10 7h	2h	9h	M.	Opad atmosferyczny millimetr. i uwaga
19	745·81	745·45	745 39	745·55	—9·3	—3·3	—9·4	7·33	1·7	2·9	2·1	2·23	77	82	93	84·0	10	0	0	3·3	SO 4	S 2	S 2	7	3	5	5·0	—

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskutecznione sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
D. 22. lutego. Południowy.								
Akc gal. kol żel. K. L. a diwid.	—	—	—	—	261	50	262	50
„ kol. lwow.-czern. Jassy	—	—	—	—	163	75	164	75
„ banku hipot. galic. po 200 zł. z wpłatą 60% ex diwid.	—	—	—	—	163	50	165	75
„ papiery czerl. po 200 zł. w. a. (oprócz kupona bieżącego)	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	—	—	64	—
Listy zast Tow. kred. gal. „ 5% w. a	—	—	—	—	83	—	83	50
„ Tow. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	75	—	75	60
Banku hip. gal.	—	—	—	—	88	50	89	—
Gal. zakł. kred. włośc.	—	—	—	—	91	50	92	25
Oblig. indemn. gal.	—	—	—	—	75	25	75	75
„ W. Ks. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księstwa Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. głod. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	—	—	—	—
Pier. kol. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kolei lwow.-czerniow. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	35	5	42
„ cesarski	—	—	—	—	5	36	5	43
Napoleondor	—	—	—	—	8	97	9	6
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	9	6	9	20
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	75	1	81
„ papierowy „	—	—	—	—	1	56¼	1	57¼
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	68½	1	70
Srebro	—	—	—	—	112	25	114	—

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 20. lutego 1872

1. Dług publiczny.

A. Państwa.

	(Za 100 zł.) pien.	towar.
Pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5%	70.70	70.80
od kwietnia do października po 5%	70.70	70.80
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	315.—	316.
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	311.—	312.—
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	94.—	94 50
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	102.75	103.—
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	124.50	125.50
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	147.75	148 —
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	23.—	24 —
Renty Como po 42 lir. austr.		

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

Czech	98.—	99.—
Bukowiny	75.—	76.
Galicyi	75.20	75.50
Niższej Austryi	95.—	95.50
Siedmiogrodu	76 —	77.—
Węgier	80.40	81 —
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.)	371.—	371.50
z wypłatą 60%	351.25	351.50
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	1010.—	1020.—
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	—.—	—.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 50%	849.—	851.—
Banku narodowego	636.—	638 —
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k	247 50	248.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	2270	2280
Pół. kolej po 1000 zł. w. a.	262.—	263.—
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.		
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	163. —	164.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	403 —	404 —
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	209.60	209 80
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—
Styryjskie towarz. wyrobów żelaznych po 200 zł.	176 50	177.—

3. Listy zastawne.

	(za 100 zł.)	
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow.	104 50	105. —
po 5% w srebrze	73.—	75.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	83.—	—.—
„ „ „ po 5%	88.75	89.—
Gal. banku hyp. po 6%	91 75	92. —
Galicyjski zakład kredytowy włościański po 6%	89 75	89.50
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	88 25	88 75
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	—.—	—.—
„ „ „ (renta) po 6%		

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	89.50	90.—
„ „ „ „ „ w. a.	86.50	87.—
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł. (za 100 zł.)	104 80	105.20
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	102.80	103 —
Styryjskie tow. wyr. żelaznych po 6%	—.—	—.—

5. Losy.

	(za sztukę)	
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	189. —	190 —
Clarego po 40 zł. m. k.	36.—	38.
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	99.25	99 75
Keglevicha po 20 zł. m. k.	14.—	16.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	31.50	32 50
Palffego po 40 zł. m. k.	29.—	30.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14.50	16.50
Salma po 40 zł. m. k.	41.—	42 —
St. Genois po 40 zł. m. k.	29 —	30.—
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	25 —	26 —
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	—.—	121.50
„ „ 50 zł. w. a.	58 —	59.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	22 50	23.50
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	24 —	25 —

Weksle.

Na 3 miesiące

Amsterdam za 100 zł. hol.	94.75	94.85
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	95.45	95 55
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w. p. n.	95 60	95.75
Hamburg za 100 M. B.	84.45	84 55
Londyn za 10 ft. szt.	113.70	113.80
Paryż za 100 fr.	44.40	44.50

Kurs złota.

Dukat ces. men.	5.42	5.44
„ peł. wagi	—.—	—.—
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.03	9 03½
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	112.—	112 25

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 23. lutego.

	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	62	10
„ „ „ w srebrze	70	25
Losy z 1860 roku	101	75
Akcye banku wiedeńskiego	844	—
„ „ kredytowego	347	50
Londyn 10 funtów szterlingów	113	25
Srebro	111	50
Napoleondor	9	01½
Dukat	5	40

DZIENNIK URZĘDOWY.

(424 3-3) **Edykt.**

Nr. 5179. C. k. sąd powiatowy w Jarosławiu podaje do publicznej wiadomości, iż w skutek odezwy c. k. sądu obwodowego w Przemyślu z dnia 19. lipca 1871 l. 9738 w drodze dalszej egzekucyi prawomocnego wyroku tegoż c. k. sądu obwodowego z dnia 24. czerwca 1869 l. 6267 celem zaspokojenia wywalczonej przez Jana Niechcieja sumy wekslowej 160 złr. w. a. wraz 6% odsetkami od dnia 2 listopada 1868 bieżącemi kosztami sporu w kwotach 8 złr. 38 kr. w. a. i 4 złr 72 kr. w. a. i egzekucyi poprzednio w ilości 3 złr. 17 kr. w. a. a obecnie w ilości 12 złr. 51 kr. w. a. przyznanemi przymusowa sprzedaż przez publiczną licytacyę realności pod l. k. 172 w mieście Jarosławiu położonej wedle tom. VII. hcer. pag. 365 n. 8. ser. małzonkom Franciskowi i Franciszce Rogalskim właściwie należącej w tutejszym sądzie w trzech terminach mianowicie dnia 20. marca 1872 dnia 3. maja 1872 i dnia 5. czerwca 1872 każdą razą o 10. godzinie z rana odbędzie się.

Za cenę wywołania ustanawia się wartość tej realności według aktu oszacowania z dnia 30. marca 1870 sądownie na kwotę 400 złr. w. a. oceniona.

Chęc kupienia mający winni przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi licytacyjnej kwotę 40 złr. w. a. jako wadyum, które nabywcy w cenę kupna wliczone, innym zaś licytantom zaraz po skończeniu aktu licytacyi wydane zostanie.

Najwięcej ofiarujący uważany będzie za nabywcę a wadyum jego zatrzymane i na poczet ceny kupna do depozytu sądowego złożone zostanie, resztę ceny kupna winien będzie nabywca w 30. dni po prawomocności rezolucyi akt licytacyi zatwierdzającej do depozytu sądowego, złożyć, poczem mu realność nabyta w fizyczne posiadanie oddaną i dekret własności wydany zostanie z tem ze o intabulacyę za właściciela sam postarać się ma.

Gdyby na pierwszych dwóch terminach rzeczona realność wyżej ceny szacunkowej lub za takową sprzedaną być nie mogła natenczas na trzecim terminie i za jakąkolwiek bądź cenę sprzedaną zostanie.

Resztę warunków licytacyjnych wyciąg tabularny i akt oszacowania tej realności w tutejszosądowej registraturze, zaś wykaz podatków w c. k urzędzie podatkowym w Jarosławiu przejrzeć mozna.

O tej licytacyi zawiadamia sie obie i wierzyciela p. Samuela Wasser do rąk własnych, zaś wierzycieli którzyby po dniu 8. października 1870 do tabuli weszli lub którym by zawiadomienie o licytacyi z jakiejkolwiek bądz przyczyny doręczone być nie mogło, kuratora p. adw. krajowego Dr. Smutnego w Przemyślu i przez edykta.

Jarosław, dnia 7. listopada 1871.

(442 1—3) **Kundmachung.**

N. 4027. Vom k. k. Bezirksgerichte in Olesko wird hiemit kundgemacht, daß über Einschreiten der Frau Czarne Kräuterblüth wegen Aufhebung des gemeinschaftlichen Eigenthums in Sassów sub CNr. 189 liegenden Realität, bestehend aus einem Einkehrhause zur öffentlichen Veräußerung dieser Realität drei Termine, und zwar: der erste auf den 4. März, der zweite auf den 20 März und der dritte auf den 4. April 1872, jedesmal um die 10te Vormittagsstunde hiergerichts mit dem bestimmt werden, daß die frägliche Realität beim ersten und zweiten Termine über oder um den Schätzungswerth und beim dritten Termine auch unter dem Schätzungswerthe verkauft werden würde.

Der Ausrufspreis beträgt 1200 Gulden und das Vadium 120 Gulden öst. W.

Der Schatzungsact der zu veräußernden Realität, so wie die Licitationsbedingungen können in der hiergerichtlichen Registratur während den Amtsstunden eingesehen.

Olesko, am 30. Jänner 1872.

(447 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 3399. Od 1. marca b. r. zaprowadza się między Mielcem i Dembicą poczta karyolkowa, a dotychczasowa jazda posłańcza Dzików-Dembica ogranicza się na przestrzeń Dzików-Mielec.

Porządek poczty jezdnej między Dzikowem a Baranowem nie zmienia się, zatrzymuje się też porządek dotychczasowej poczty jezdnej przy poczcie karyolkowej między Mielcem i Dembicą.

Co się z tą uwagą do ogólnej wiadomości podaje, że waga pojedynczych posyłek przy jeździe karyolkowej na 25 funtów oznacza się.

Z c. k. galic. dyrekcyi poczt.

Lwów, dnia 13. lutego 1872.

Kundmachung.

Nr. 3399. Vom 1. März l. J. wird zwischen Mielec und Dembica eine Cariolpost in Gang gesetzt, dagegen die bisherige Bothenfahrt Dzikow-Dembica auf die Strecke Dzikow-Mielec eingeschränkt.

Die Fahrordnung der Botenfahrten zwischen Dzikow Baranów bleibt unverändert, ebenso haben die Cariolposten zwischen Mielec und Dembica nach der nämlichen Cursordnung wie gegenwärtig die Bothenfahrten zu verkehren.

Was mit der Bemerkung zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird, daß das Einzelngewicht der mit den Cariolfahrten zu befördernden Sendungen mit 25 Pfund festgesetzt.

Von der k. k. galiz. Postdirektion.

Lemberg, am 13. Februar 1872.

(449) **Ogłoszenie.**

Nr. 1049. C. k. sąd krajowy jako handlowy w Krakowie zezwala na wpisanie do rejestru handlowego dla firm spółkowych firmy „J Freilich & Karmel„ pod którą pp. Jakób Freilich i Hirsch Karmel handel towarami żelaznemi prowadzić będą z tem dołożeniem, iż każdy z wyż powołanych wspólników do podpisywania firmy jest uprawnionym.

Kraków, dnia 29. stycznia 1872.

(451) **Obwieszczenie.**

Nr. 1468. C. k. sąd krajowy jako handlowy w Krakowie zezwala na wykreślenie firmy „Johann Wentzl" pod którą firmą śp. Jan Wentzel handel towarami kolonialnemi i żelaznemi prowadził.

Kraków, dnia 29. stycznia 1872.

(453 1—3) **Edykt.**

Nr. 826 sąd. C. k. sąd powiatowy w Borszczowie oznajmia, że wskutek odezwy c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu z dnia 17. stycznia 1872 L. 441 celem ściągnięcia wywalczonej przez Teofila Stasickiego sumy wekslowej 170 złr. w. a. z odsetkami po 6% od dnia 2. maja 1863, kosztów sądowych 19 złr. 9 ct w. a. i kosztów egzekucyjnych 4 złr. 23 ct. w a., 6 złr. 38 ct. w. a., 4 złr. 18 ct. w. a. i 8 złr. 26 ct. w. a. przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 143 w Skale położonej Chany Wiezenthal własnej ciało tabularne niestanowiącej w c. k. sądzie tutejszym w trzech terminach to jest 15. marca, 5. kwietnia i 23. kwietnia 1872 każdą razą o godzinie 10 przed południem się odbędzie:

Cena wywołania wynosi 404 złr. 50 ct w. a. a zakład do komisyi złożyć się mający 81 złr. w. a.

Protokół opisania i oszacowania tej realności i warunki licytacyjne przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Borszczów, dnia 15. lutego 1872.

(454 1—3) **Obwieszczenie**

Nr. 6546 cyw. C. k. sąd powiatowy w Dolinie podaje do publicznej wiadomości, że w celu wydobycia wierzytelności c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 150 złr. w. a. z pn. egzekucyjna publiczna sprzedarz gospodarstwa włościańskiego w Kniażołuce pod l. 99/61 położonego do Filipa Kozaka należącego a ciała tabularnego niestanowiącego w trzech terminach na dniu 14. marca, 11. kwietnia i 16. maja 1872 o godz. 10 z rana w kancelaryi sądowej pod następującemi warunkami się odbędzie:

1. Za cenę wywołania stanowi sumę 400 złr. w. a. jako wartość i podstawę do wymiaru wysokości pożyczki przyjętą.

2. Każdy chęć kupienia mający złoży przed licytacyą jako zakład 10% sumy wywołania tj. kwotę 40 złr. w gotowych pieniądzach lub w papierach wartościowych według kursu w ostatnej gazecie lwowskiej ogłoszonego.

Resztę warunków licytacyi i akt zastawnego opisania tej realności w registraturze sądowej lub w komisyi licytacyjnej przejrzeć można.

Dolina, dnia 27. stycznia 1872.

(456 1—3) **Edykt.**

Nr. 65795. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszem edyktem wiadomo czyni Włodzimierzowi Zagórskiemu, że Emilia z Zagórskich Nowacka przeciw temuż Katarzynie Schörner i spadkobiercom śp. Antoniego Zagórskiego i śp. Ludwiki z Witkowskich Kowalskiej i Xawery z Sierakowskich Witkowskiej pod dniem 23. grudnia 1870 L. 65900 pozew wniosła i o pomoc sądową prosiła, wskutek czego t. s. uchwałą z dnia 31. grudnia 1870 L 65900 do ustnej rozprawy termin ustanowiony został

Ponieważ miejsce pobytu Włodzimierza Zagórskiego wiadome nie jest, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępywania i na tegoż koszta i szkodę, tutejszego adw. Dr. Gregorowicza z zastępstwem adw. Dr. Goreckiego kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem upomina się zapozwanych w należytym czasie osobiście stanąć lub potrzebne wymogi prawne ustanowionemu zastępcy udzielić, lub innego zastępcę wybrać i sądowi oznajmić i potem stósownych do obrony środków użyć, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 9 grudnia 1871.

(457) **Ogłoszenie.**

L. 2262. W imieniu Jego Cesarskiej Mości! c. k. sąd krajowy jako sąd prasowy orzeka na mocy art. V. ustawy z dnia 15. października 1868 l. 142 Dz. u. p., że treść artykułu umieszczonego w „Kuryerze lwowskim" z dnia 15go lutego 1872 nr. 37 pod napisem: „Lwów dnia 14. lutego 1872" zawierają w sobie zbrodnię zakłócenia spokoju publicznego z § 65 lit. a ust kar., że zatem zarządzona przez c. k. prokuratoryę państwa konfiskata całego nakładu tego numeru jest usprawiedliwioną i także dalsze rozpowszechnienie dotyczącego czasopisma względem inkryminowanego artykułu się zakazuje.

Co się niniejszem do publicznej podaje wiadomości.

Z c. k sądu krajowego karnego.

Lwów, dnia 17. lutego 1872.

Kundmachung.

Nr. 2262. Im Namen Seiner Majestät des Kaisers! Das k. k Landesgericht als Preßgericht in Lemberg hat im Grunde des Art. V des Gesetzes vom 15ten October 1868 Zahl 142 des R. G. B. zu Recht erkannt:

Der im Zeitungsblatte Nr 37 der Zeitschrift „Kuryer lwowski" vom 15 Februar 1872 erschienene Leitartikel unter der Aufschrift „Lwów dnia 14. lutego 1872" enthalte seinem Inhalte nach den Thatbestand des im § 65 lit. a St. G. vorgesehenen Verbrechen der Störung der öffentlichen Ruhe, daher die von der k. k Staatsanwaltschaft veranlaßte Beschlagnahme der ganzen Auflage dieses Zeitungsblattes für gerechtfertigt erklärt, und die Weiterverbreitung dieser Zeitschrift für den ganzen Umfang der im Reichsrathe zu Wien vertretenen Ländern verboten wird

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Vom k. k. Landesgerichte in Strafsachen.

Lemberg, am 17. Februar 1872.

(458 1—3) **Konkurs.**

L 22 V. P. W obrębie c. k. galicyjskiej dyrekcyi poczt są do obsadzenia dwie posady oficyałów z roczną płacą 700 zł. i obowiązkiem złożenia kaucyi w kwocie 600 zł.

Ubiegający się mają swoje podania wnieść w przepisanej drodze w przeciągu czterech tygodni do c. k. dyrekcyi poczt we Lwowie.

Od c. k dyrekcyi poczt.

Lwów, dnia 19. lutego 1872

Concurs.

Nr 22-V. P. Im Bereiche der galizischen Postdirection sind zwei Postoffizialsstellen mit dem Gehalte jährlicher 700 fl. und der Verpflichtung zur Leistung der Caution von 600 fl. zu besetzen.

Die Bewerber haben ihre gehörig instruirten Gesuche im vorgeschriebenen Wege binnen vier Wochen bei der k. k. Postdirection in Lemberg zu überreichen.

Von der k. k. galiz. Postdirection.

Lemberg, am 19. Februar 1872.

(459 1—3) **Konkurs.**

Nr. 484. W Zakładzie karnym dla mężczyzn we Lwowie opróżnioną została posada naddozorcy więziennego drugiej klasy z płacą roczną 350 fl mieszkaniem w koszarach domu karnego dla nieżonatego, lub dodatkiem na pomieszkanie rocznych 40 fl. dla żonatego, dzienną $1\frac{1}{2}$ funtową porcyą chleba i mundurem przepisanym.

Ubiegający się o tę posadę mają wykazać przedewszystkiem, że jako wysłużeni podoficerowie są w myśl najwyższego rozporządzenia z dnia 19. grudnia 1853 prenotowani do służby przy urzędach cywilnych, dalej iż posiadają biegłość w pisaniu i rachunkowości, że są fizycznie zupełnie zdrowi i moralnie nieposzlakowani.

Podania własnoręcznie pisane mają być najdalej do 20. marca 1872 wniesione do c. k. Dyrekcyi domu karnego.

Lwów, dnia 21. lutego 1872.

(461 1–3) **Edykt.**

Nr. 3266. C. k sąd krajowy w Krakowie wskutek decyzyi c. k. najwyższego sądu sprawiedliwości z dnia 16. stycznia 1872 L. 366 na zasadzie §. 63 ordynacyi konkursowej, otwiera konkurs na majątek p. Kazimierza hr. Kuczkowskiego z miejsca pobytu niewiadomego a mianowicie na majątek ruchomy, gdziekolwiekby się takowy znajdywał, a na majątek nieruchomy o tyle, o ile takowy położonym jest w tych krajach, w których ordynacya konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje. — Komisarzem konkursowym ustanawia się c. k. sekret. rady p. Damasiewicza a temczasowym zarządcą masy p. adw. Dr. Korczyńskiego z substytucyą p. adw. Dr. Wilkosza.

Wierzyciele wzywają się niniejszem, aby na terminie dnia 6. marca 1872 przed komisarza konkursowego wyznaczonym, za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensye wykazywały oświadczyli się co do potwierdzenia temczasowego zarządcy masy lub co do ustanowienia innego, tudzież aby wybrali wydział wierzycieli.

C. k. sąd krajowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensyi przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdował, do dnia 20. maja 1872 w c. k. sądzie krajowym, podług przepisów ordynacyi konkursowej, unikając szkodliwych skutków prawa, zgłosili, a na terminie na dzień 14. czerwca 1872 o godzinie 10 z rana oznaczonym wywierzytelnili i swoje wnioski co oznaczenia pierwszeństwa ich pretensyi poczynili.

Wierzycielom, którzy pretensye swoje zgłoszą a na owym terminie będą obecni, przysłuża prawo, na miejsce temczasowego zarządcy masy, jego zastępcy i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązki te sprawowali, powołać ostatecznie osoby, w których zaufanie pokładają.

Wierzyciele, którzy w Krakowie lub w jego pobliżu nie zamieszkują, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Krakowie zamieszkałego w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego wierzycielom rzeczonym, na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowionymby został.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego, umieszczone będą w urzędowej „gazecie lwowskiej."

Kraków, dnia 20. lutego 1872.

(462 1—3) **Edykt.**

Nr. 740. C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Stanisławowie wskutek prośby Grzegorza Jakubowicza na dniu 16. stycznia 1872 do L. 740 wniesionej zarządzając postępowanie amortyzacyjne względem zatraconego wexlu z daty Wiznica dnia 29. marca 1856 przez Grzegorza Jakubowicza wystawionego. na sumę 1870 złr. m. k. opiewającego przez Michała Hankiewicza, Antoniego Minasiewicza i Zarugi Donigiewicza solidarnie do zapłaty w Kutach po ośmiu miesięcach od daty wystawienia zaakceptowanego, wzywa się niniejszem posiadacza tegoż wexlu, by tenże takowy do 45 dni tutejszemu sądowi przedłożył, inaczej bowiem ten wexel za powtórną prośbę Grzegorza Jakubowicza ze umorzony uznanym będzie.

Stanisławów, dnia 17. stycznia 1872.

(463 1—3) **Edykt.**

Nr. 6207 C. k. miejsko delegowany sąd powiatowy w Rzeszowie ogłasza, że dozwolona uchwałą c. k sądu obwodowego w Rzeszowie z dnia 1. czerwca 1871 L. 3262 publiczna sprzedaż realności włościańskiej pod l. 28|120 w Niechobrzu położonej do Ignacego Stachowicza należącej, ciała tabularnego niestanowiącej na zaspokojenie należytości kasy oszczędności miasta Rzeszowa w resztującej kwocie 47 złr. 87 kr. w. a. z pn pod następującemi odbędzie się warunkami:

1. Za cenę wywołania ustanawia się wartość szacunkową w kwocie 430 złr. w. a.

2. Sprzedarz odbędzie się w tutejszym c. k. sądzie w dniu 4. marca, 3. kwietnia i 1. maja 1872 zawsze o godzinie 9 przedpołudniem a chęć kupna mający winni są złożyć wadyum w kwocie 43 złr. w. a.

3. Warunki licytacyjne i protokóła zastawowego opisania i oszacowania sprzedać się mającej realności w tutejszo sądowej registraturze, zaś podatki w c. k. urzędzie podatkowym przejrzeć można.

Z c. k. miejsko deleg. sądu powiatowego.

Rzeszów, dnia 30. października 1871

(464 1—3) **Edykt.**

Nr. 2276. C. k. sąd powiatowy w Jaśle zawiadamia co do życia i miejsca pobytu nieznajomą Maryę Wein i Wandę Orlińską, tudzież ich niewiadomych spadkobierców, iż celem doręczenia im rezolucyi z dnia 15. października 1868 L. 2429 dozwalającej zaintabulowania Jana Weina za właściciela $\frac{3}{6}$ części realności pod Nr. k. 91 w Jaśle położonej ustanowiono dla nich kuratorem Dr. Bieńczewskiego adw. w Jaśle i temuż rzeczoną rezolucyę doręczono.

Jasło, dnia 8. lutego 1872.

(465 1—3) **Edykt.**

Nr. 3810 cyw. C. k. sąd powiatowy w Podhajcach niniejszem ogłasza. że na dniu 11. sierpnia 1870 zmarł na Siołku koło Podhajec Majer Kleinrok bez pozostawienia ostatnej woli rozporządzenia.

Ponieważ teraźniejsze miejsce pobytu prawnych spadkobierców a to: Jenty i Heni Singerów sądownie wiadomem nie jest, przeto wzywa się ich, by w przeciągu jednego roku od poniższego dnia licząc, do tutejszego sądu zgłosili się i swoje oświadczenie do spadku wnieśli, inaczej rozpoznanie spadkowe z spadkobiercami którzy się do spadku oświadczyli, i z ich kuratorem adw. Dr. Leon Madejski w Brzeżanach przeprowadzoną będzie

C. k. sąd powiatowy.

Podhajce, dnia 10 października 1871.

Erkenntniße

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit den Erkenntnissen vom 18., 24., 30. und 31. Jänner 1872, dann vom 6 Februar 1872 Nr. 1478, 2128, 2895, 2790, 2849, 2851 und 3452 unter Bestätigung der Beschlagnahme die folgenden Verbote ausgesprochen:

1. Das Verbot der Nr 13 der „Politik" Abendausgabe vom 13 Jänner 1872. wegen des Verbrechens des §. 65 a St. G. B;

2 der N 19 der Zeitschrift „Politik" Abendausgabe vom 19. Jänner 1872, wegen des Vergehens des § 300 St. G. B. und des Artikels III des Gesetzes vom 17. December 1862, R G. B. Nr. 8 des Jahres 1863;

3. der Nr 26 der Zeitschrift „Narodni listy" vom 27. Jänner 1872, wegen des Verbrechens des § 65 a St. G B.;

4. der Nr. 26 der Zeitschrift „Politik" vom 26 Jänner 1872. wegen Verbrechens des § 65 a St G. B;

5 der Nro. 7. in Budweis erscheinenden Zeitschrift „Budivoj" vom 25 Jänner 1872, wegen des im Art. II des Gesetzes vom 17. December 1862, R. G. B. 8, und im § 65 a bezeichneten Verbrechens;

6. der Nr. 4 des in Prag erscheinenden humoristischen Volksblattes „Der Stau" vom 27. Jänner 1872, wegen des Verbrechens des § 64 St. G. B, und

7. der Nr. 5 desselben Blattes vom 3. Februar 1872 wegen des Vergehens des § 300 St. G. B. und des Vergehens des § 24 des Preßgesetzes. (438)

---

(436) **Edikt.**

Nr. 1027 Vom k. k Kreis- als Handelsgerichte Stanislau wird bekannt gemacht, daß die Firma: Feige Bibring sammt der Procura des Samuel Liebesmann wegen Geschäftsaufgebung und Absterbens der Firmainhaberin Feige Bibriug aus dem Register für Einzelnfirmen gelöscht wurde.

Stanislau, am 24. Jänner 1872.

(418 3—3) **Edykt.**

40320/4083 Ze strony c. k. sądu krajowego we Lwowie wzywa się niniejszem posiadaczy wedle podania zagubionych następujących obligacyi jako to:

a) nr. 1233 — 5% obligacyi pożyczki wojennej z dnia 1. listopada 1802 r. na 19 złr. 10 7/8 kr. na imię gminy Tomaszkowice obwodu Bocheńskiego opiewającej i dnia 1. grudnia 1865 r ser. 484 wylosowanej.

b) nr 1574 — 4% na imię Tomaszkowice poddani obwodu Bocheńskiego wystawionej obligacyi za dostarczone naturalia z dnia 29 grudnia 1795 r na 9 złr. 51 kr. opiewającej i dnia 1. maja 1867 r. ser. 487 wylosowanej.

c) nr. 4248/1002 2% obligacyi za dostarczenie naturaliów z dnia 1. listopada 1829 r. na 15 złr. 55 kr. na imię gminy Tomaszkowice obwodu Bocheńskiego opiewającej. wylosowanej dnia 2 stycznia 1863 r ser 486 — ażeby te obligacye w przeciągu jednego roku 6 tygodni 3 dni tem pewniej sądowi przedłożyli ile że w razie przeciwnym takowe po bezkutecznym upływie terminu powyższego za umorzone uznane zostaną.

Z c. k. sądu krajowego

Lwów, dnia 3. lutego 1872.

(423 3 3) **Obwieszczenie.**

Nr. 10010 cyw. C k. sąd obwodowy z Złoczowie zawiadamia niniejszem, że wskutek prośby p. Kazimierza Skibińskiego za zaspokojenie wywalczonej przez tegoż sumy wekslowej 800 złr. w. a z p. n. publiczna przymusowa sprzedaż połowy realności do Złoczowa należącej „Expijarszczyzną" zwanej p Zygmunda Rakszewskiego własnej w dwóch terminach dnia 18 Marca 1872 i 15 kwietnia 1872 każdy raz o godzinie 10. przed południem w tymże c. k. sądzie obwodowym przedsięwziętą zostanie.

Przy tych dwóch terminach połowa wymienionej realności ryczałtowo tylko za lub wyżej ceny wywołania w kwocie 4204 złr. 5 kr. a. w. postanowionej sprzedane będą, a każdy chęć kupienia mający obowiązanym jest. wadyum w kwocie 420 złr. w a. w gotówce w książeczkach gal. kasy oszczędności lub papierach publicznych wedle kursu ostatniej Gazety Lwowskiej złożyć.

Gdyby dobra te w powyższych dwóch terminach za lub wyżej ceny wywołania sprzedane być nie mogły. natenczas celem ustanowienia ułatwiających warunków licytacyi, wyznacza się termin na 16 kwietnia 1872 o godzinie 10. przed południem.

Wykaz dochodowy, wyciąg tabularny i warunki licytacyi w całej ich osnowie mogą chęć kupienia mający w tutejszosądowej registraturze przeglądnąć.

Wreście ustanawia się dla wierzycieli, którzyby po wydaniu wyciągu hypotecznego to jest, po dniu 14. listopada 1871 do tabuli weszli, albo którymby niniejsze nwiadomienie wcale nie, lub nie wcześnie przed terminem licytacyi doręczonem być mogło, kuratora w osobie p. adw. Dr. Billeta z dodaniem na substytuta p. adw. Dr. Holzera i tychże wierzycieli o rozpisaniu niniejszej licytacyi i ustanowieniu kuratora dla nich, niniejszem się zawiadamia.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 17. stycznia 1872.

(425 3 3) **Obwieszczenie**

Nr. 198. Na mocy uchwały c. k. sądu krajowego w Krakowie z dnia 12 grudnia 1871 l 21511 Rozalia z Wierszków żona Aleksandra Skuzy z Ciężkowic jako na umyśle niedołężna oddaną jest w kuratellę

O czem sąd powiatowy podaje do publicznej wiadomości z tem dodatkiem że kuratorem Franciszek Wierszek z Ciężkowic jest mianowany.

C. k sąd powiatowy.

Chrzanów, dnia 13 stycznia 1872.

(426 3—3) **Edykt.**

Nr. 72 cyw. C. k. sąd powiatowy w Niepołomicach podaje niniejszem do wiadomości, iż w sprawie Wolfa Mandla cesyonaryusza Katarzyny Antończykowej przeciw Franciszkowi Gągolowi o zapłacenie 55 złr. 93 ct. w. a. celem ściągnienia tej wierzytelności z pn. dozwolono przymusową sprzedaż realności gruntowej do dłużnika Franciszka Gągola należącej — a we wsi Zabierzowie pod Nr. 27 położonej i ciała tabularnego niestanowiącej. — Termina do tej egzekucyjnej sprzedaży wyznacza się na dzień 12. marca, 11. kwietnia i 6. maja 1872 o godzinie 10 przed południem. — Cena szacunkowa i wywoławcza wynosi 950 złr. w. a, wadyum przez licytantów złożyć się mające 95 złr.

Reszta warunków licytacyi mogą być w tutejszosądowej registraturze przejrzane

C. k. sąd powiatowy.

Niepołomice, dnia 3. lutego 1872.

(428 3—3) **Edykt**

L 1508. C. k. sąd krajowy krakowski zawiadamia niniejszym edyktem pana Jakóba Sułkowskiego a względnie tegoż spadkobierców, że przeciw niemu Jan i Elżbieta małż. Ertlowie pod dniem 24 stycznia 1872 do l. 1508 do c. k. sądu krajowego Krakowskiego o wykreślennie sumy 395 złp. 10 gr. ze stanu biernego realności pod l. 21 dz. V now. - 101 gm. VII Kleparz wnieśli pozew, w załatwieniu tegoż pozwu termin do rozprawy ustnej na dzień 3. kwietnia 1872 wyznaczonym został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego z życia i miejsca pobytu, a względnie i spadkobierców tegoż wiadomym nie jest, przeto c k. sąd krajowy w celu zastępywania pozwanego Jakóba Sułkowskiego, a względnie tegoż spadkobierców, jak równie na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego p adwokata Dra. Markiewicza z substytucyą p. adwokata Dra. Rappaporta kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w wyż oznaczonym czasie albo sam stanął lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k sądowi krajow. doniósł, w ogóle aby wszelkich możebnych do obrony środków użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków, dnia 6. lutego 1872

(430 3—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 874 Ks. Michał Sołtys z Królika wołoskiego uznany został uchwałą c. k. sądu obwodowego w Przemyślu dtto 10 stycznia 1872 L. 169 za obłąkanego

Jego kuratorem jest ks. Antoni Beszkid z Deszna.

Od c. k. sądu powiatowego.

Rymanów, dnia 9. lutego 1872.

(429 2—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 2977 cyw. C. k. sąd powiatowy w Janowie podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia pretensyi Józefa Raszka w kwocie 41 złr. 15 ct. w. a z pn odbędzie się w dniach 4. marca 1872, 18. marca 1872 i 3. kwietnia 1872 każdą razą o godzinie 10 przed południem w c. k. sądzie powiatowym janowskim przymusową publiczną sprzedaż gospodarstwa gruntowego pod Nr 103 rep. 41 w Starzyskach położonego do Iwana Kwaśniaka należącego.

Cena wywołania wynosi 184 złr. w. a., wadyum 20 złr. i na pierwszych dwóch terminach będzie ta realność tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś na trzecim terminie niżej tej ceny sprzedaną.

Reszta warunków mogą być przejrzane w sądzie tutejszym.

Od c. k. sądu powiatowego.

Janów, dnia 29. stycznia 1872.

(431 2—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 5509 C. k. sąd powiatowy w Stryju czyni wiadomo, że na zaspokojenie wywalczonej przez Naftalego Halpern przeciw Karolowi i Katarzynie małżonkom Becker, tudzież Janowi i Babecie Petschacher sumy 550 złr. w. a z odsetkami po 15% od dnia 15. listopada 1867 bieżącemi, i kosztami egzekucyj w kwotach 3 złr. 23 ct., 22 złr 20 ct. i 5 złr 82 ct. w. a. przymusowa sprzedaż w drodze licytacyi realności pod Nr. k 9 na Podzameczu w Stryju położonej ciało tabularne stanowiącej Karola i Katarzyny małż. Becker własnej pod następującemi warunkami się odbędzie:

1. Publiczna sprzedaż odbędzie się na dniu 10 maja 1872 o godzinie 10 przedpołudniem w tutejszym c. k. sądzie powiatowym, przy której ta realność i niżej szacunku sprzedaną zostanie.

2. Za cenę wywołania ustanawia się wartość szacunkowa w kwocie 2207 złr 31 ct w a.

3 Każdy chęć kupienia mający ma przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi licytacyjnej tytułem wadium 5% ceny wywołania tj. kwotą 111 złr w. a. gotówką lub książeczkami krajowej kasy oszczędności, papierami państwowemi lub Banku hypotecznego podług kursu dziennego. Wadyum w gotówce złożone nabywcy w cenę kupna wrachowanym. reszta licytantom zaś po skończonej licytacyi zwrócone będzie.

4. Nabywca obowiązany będzie w ciągu dni 30 po doręczeniu uchwały a[illegible]ytacyi potwierdzającej połowę ceny kupna gotówk[illegible] z dorachowaniem wadyum gotówką złożonego. drugą połową ceny kupna zaś w ciągu dalszych dni 60 do depozytu sądowego złożyć.

5 Po zapłaceniu całej ceny kupna wyda się nabywcy dekret własności i zostanie w fizyczne posiadanie nabytej realności wprowadzone, długi zaś intabulowane zostaną na cenę kupna przeniesione.

Reszta warunków licytacyinych, wyciąg tabularny i akt ocenienia można w tutejszo sądowej registraturze przejrzeć.

O tej rozpisanej licytacyi zawiadamia się Naftalego Halpern. małż. Karola i Katarzyny Becker, c. k. prokuratoryi skarbu, Filipa Leibrock, Ester Katz, Józefa Zwilling. Mojżesza Unger, z zycia i miejsca pobytu niewiadomych małżonków, Jana i Anny Kinewskich i innych wierzycieli, którzy albo później do tabuli weszli, lub którym niniejsza uchwała licytacyjna z jakiejkolwiekbądź przyczyny przed terminem do licytacyi wyznaczonym doręczoną by być niemogła, przez edykt i ustanowionego do tego aktu kuratora w osobie p adw. Dr. Baczyńskiego.

Z c k sądu powiatowego.

Stryj, dnia 31. grudnia 1871.

(437 2 3) **Obwieszczenie licytacyi.**

Nr. 7320. C. k. sąd powiatowy miej. deleg. w Tarnopolu podaje do powszechnej wiadomości, że w celu ściągnięcia należytości wekslowej 120 złr. zpn. odbędzie się w c. k. sądzie dnia 4. marca 1872, dnia 4. kwietnia 1872 i dnia 10. maja 1872 każdą razą o 10 rano publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. sp. 81 w Petrykowie położonej Jędrzeja i Maryi Dydyków własnej.

Za szacunek na pierwsze wywołanie podana będzie suma 1345 złr. za pomocą sądowego óceniciela wynaleziona.

Chcący ubiegać się przy licytacyi złożą do rąk komisyi sądowej zadatek oznaczony 12% ceny licytacyi, a to w gotowiźnie lub papierach publicznych.

Inne warunki mogą być przejrzane w kancelaryi sądowej

Tarnopol, dnia 31. grudnia 1871.

(420 2—3) **Konkurs.**

L 3536. Posada poczmistrza przy urzędzie pocztowym w Tarnorudzie. starostwo Skałat za kontraktem i kaucyą 200 zł. Dotacya roczna 180 zł., ryczałtowe kancelaryjne 36 zł. i za utrzymywanie dziennych posełek pieszych z Tarnorudy do Podwołoczysk i napowrót roczne wynagrodzenie w kwocie 240 zł.

Podania mają być wniesione w przeciągu trzech tygodni w drodze politycznej władzy do c. k. dyrekcyi we Lwowie.

Z c. k. galic. dyrekcyi poczt.

Lwów, dnia 12. lutego 1872.

Concurs.

Nr. 3536. Postmeistersstelle in Tarnoruda, Bezirkshauptmannschaft Skałat gegen Dienstvertrag und Caution 200 fl, Jahresbestellung 180 fl., Amtspauschale 36 fl. und ein Jahrespauschale von 240 fl. für die Unterhaltung der täglichen Fußbotenposten zwischen Tarnoruda und Podwołoczyska und zurück

Gesuche sind im Wege der politischen Behörde binnen drei Wochen bei der k. k. Postdirection in Lemberg einzubringen.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 12. Februar 1872.

(433 2—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 6338. Z fundacyi wyposażenia Herscha Baracha udzielony zostanie posag w kwocie 163 złr w. a. ubogiej i dobrych obyczajów dziewczynie wyznania mojżeszowego a przedewszystkiem ubogiej krewnej fundatora albo urodzonej w Galicyi dziewczynie wyznania mojżeszowego.

Kandydatki załączyć mają do podań swoich należycie legalizowane świadectwa moralności i ubóstwa tudzież metrykę a jeżeli ubiegają się o posag z tytnłu pokrewieństwa z fundatorem albo jego ojcem Herschem Barrach dowieść mają pokrewieństwa przez przedłożenie rodowodu stwierdzonego oryginalnemi metrykami i świadectwami zawartego małżeństwa albo należycie legalizowanymi wypisami z ksiąg metrykalnych.

Gdyby przeszkoda niewywołana przez kompetentkę uniemożliwiła takie udowodnienie, okoliczność ta stwierdzoną być musi przez poświadczenie kompetentnej władzy politycznej a pokrewieństwo w takim razie dowiedzione być musi przez inne wiarygodne i przez powołane do tego władze wystawione świadectwa.

Podania z tymi załącznikami wniesione być mają do końca marca 1872 do niższo-austryackiego Namiestnictwa.

Z c. k. Namiestnictwa niższo-austryackiego.

Wiedeń. dnia 29. stycznia 1872.

Kundmachung.

Nr. 6338. Aus der Hesch Barach'schen Ausstattungsstiftung ist ein Betrag von 163 fl. österr. Währung an ein armes sittliches Mädchen israel. Religion, vorzugsweise aber an eine arme Verwandte des Stifters oder an ein aus Galizien gebürtiges israel. Mädchen zu vergeben.

Die Bewerberinnen haben ihrem Gesuche ein gehörig legalisirtes Sitten- und Durftigkeitszeugniß, dann den Geburtsschein beizuschließen, und wenn sie die Betheilung aus dem Titel der Verwandtschaft mit dem Stifter oder dessen Vater Chaim Barach durch Vorlage eines mit den Original-Geburts- und Traungsscheine, oder den gehörig legalisirten Metriken-Auszügen belegten Stammbaumes nachzuweisen.

Sollte ein außer dem Verschulden der Parthei gelegener Umstand diesen Nachweis unmöglich machen, so ist dieses durch die Bestätigung der competenten politischen Behörde nachzuweisen, und die Verwandtschaft in diesem Falle durch andere glaubwürdige, und von hiezu berufenen öffentlichen Aemter ausgefertigte Zeugnisse darzuthun.

Diese belegten Gesuche sind bis Ende März 1872 der k. k. n. öst. Statthalterei zu überreichen.

Von der k. k. n. ö. Statthalterei.

Wien, am 29. Jänner 1872.

(432 2—3) **Edikt.**

Nr. 66070. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte werden die Inhaber nachfolgender galizischer Grundentlastungs-Obligationen des Lemberger Verwaltungbezirkes, und zwar:

a) Nr. 22732 auf 100 fl., lautend mit 11 Coupons, von denen der erste am 1. November 1868, der letzte am 1. November 1873 fällig ist.

b) Nr. 26651 auf 100 fl. mit 7 Coupons, von denen der erste am 1. November 1870, der letzte am 1. November 1873 fällig ist.

c) Nr. 29585 auf 100 fl. mit 8 Coupons, von denen der erste am 1. März 1870 der letzte am 1. November 1873 fällig ist.

d) Nr. 29584 auf 100 fl. mit 11 Coupons, von denen der erste am 1. November 1868, der letzte am 1. November 1873 fällig ist.

e) Nr. 7702 auf 500 fl. mit 11 Coupons, von denen der erste am 1. November 1868, der letzte am 1 November 1873 fällig ist.

f) Nr. 4584, 13043, 15715, 22733, 26654, 29583, auf je 100 fl, Nr. 5412, 5635 und 5765 auf je 50 fl., und Nr. 11514, 11515 und 11516 auf je 1000 fl., jede mit 5 Coupons, von denen der erste am 1. November 1871 der letzte am 1. November 1873 fällig, aufgefordert, die Obligationen selbst binnen 3 Jahren vom Verfallstage der letzten auf diese Obligationen ausgestellten Coupons, d. i. vom 1. November 1873 an gerechnet, die bereits bis zum 1. November 1871 fälligen Coupons binnen Einem Jahre, 6 Wochen und 3 Tagen vom Einschaltungstage dieses Edictes an, die erst seit dem 1. Mai 1872 und später fällig werdenden Coupons binnen 1 Jahre, 6 Wochen und 3 Tagen vom Verfallstage jedes einzelnen betreffenden Coupons an gerechnet, endlich im Falle als eine von den obbenannten Obligationen vor dem 1. November 1873 ausgelöset werden sollte, diese Obligation sammt den noch fälligen Coupons binnen Einem Jahre, 6 Wochen und 3 Tagen vom Tage der Fälligkeit der betreffenden Obligationen dem Gerichte vorzuweisen, widrigens die obbezeichneten Obligationen und die Coupons für amortisirt erklärt werden würden.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 9. December 1871.

(439 2—3) **Edykt.**

Nr. 24074. C. k. sąd krajowy dla spraw cywilnych w Krakowie niniejszem wiadomo czyni, że wskutek prośby de pr. 19. grudnia 1871 L. 24074 Arcybractwa Miłosierdzia i Banku pobożnego w Krakowie, jako egzekutora kodycilarnego ostatnej woli ś. p. Stanisława Kłosowskiego rozporządzenia z daty Rączki 12. lutego 1868 przedsięwzięta zostanie w gmachu sądowym na dniu 13. marca, 18. kwietnia i 23. maja 1872 każdą razą o godzinie 10 rano, sprzedaż w drodze dobrowolnej realności l. 23 oznaczonej w Grzegorzkach położonej, ciała w hipotece nie mającej, a składającej się z realności dawniej l 22 do której wedle arkusza rep. Nr. 6 należą parcelle Nr. 33, 34, 244, 252, 498 ogółem 5 morgów, 1307 sążni kwad. miary austryackiej z realności Nr. 23 do której wedle arkusza rep. Nr. 42 należą parcelle Nr. 126 i127 (łąki) mające powierzchni 1 morg. 1533 sążni kwad., nakoniec z parceli Nr. 376 wedle arkusza rep. Nr. 16 w gminie podatkowej Dąbie położonej (łąki) 1 morg, 640 kwad. sążni mającej pod następującemi warunkami:

1. Realność powyższa należąca do spadku ś. p Stanisława Kłosowskiego zostaje sprzedaną w drodze dobrowolnej licytacyi w takim stanie, w jakim się obecnie znajduje — ryczałtowo ze wszystkiemi przynależytościami — strona sprzedająca nie ręczy kupicielowi za najmniejszy ubytek.

2. Za cenę wywołania stanowi się suma 8096 złr. 20 kr. w. a. przez sądowych taksatorów oznaczona w akcie 29 czerwca 1871 do L 12803

3. Licytanci chęć kupna powyższej realności mający muszą przed rozpoczęciem licytacyi złożyć na ręce komisyi licytacyjnej 10% to jest kwotę 810 złr. w banknotach austryackich jako wadyum

Resztę warunków chęć kupna mający mogą w registraturze c. k. sądu krajowego krakowskiego przejrzeć.

Kraków, dnia 16. stycznia 1872.

(441 2—3) **Konkurs.**

Nr. 242 pr. W celu obsadzenia posady woźnego przy c. k. sądzie obwodowym w Tarnopolu opróżnionej z roczną płacą 300 złr. i odzierzą urzędową i prawem posunięcia się na wyższą płacę połączonej, rozpisuje się konkurs na cztery tygodnie, w którym czasie podania w drodze przepisanej do prezydyum zmiankowanego sądu wniesione być mają.

Z Prezydyum c. k. sądu obwodowego

Tarnopol, dnia 18. lutego 1872.

(443 2—3) **Edykt.**

Nr. 120. C. k. sąd powiatowy w Niepołomicach podaje niniejszem do wiadomości, iż w sprawie c. k. Prokuratoryi w zastępstwie wysokiego skarbu przeciw Janowi Cmakowi o zapłacenie zaległego czynszu dzierżawnego w kwocie 11 złr. 95 ct. w. a. celem ściągnienia tej wierzytelności z przynależytościami dozwolono przymusową sprzedaż realności dłużnika własnej a w Chobociu pod l. 5. położonej, ciała tabularnego niestanowiącej.

Termina do tej przymusowej sprzedaży wyznacza się na dzień 12. marca, 11. kwietnia i 6. maja 1872 każdą razą o godzinie 10 przed południem.

Cena szacunkowa i wywoławcza wynosi 440 złr a wadyum przez licytantów złożyć się mające 44 złr. wal. austr.

Reszta warunków licytacyi mogą być w tutejszosądowej registraturze przejrzane.

C. k. sąd powiatowy.

Niepołomice, dnia 4. lutego 1872.

(452 2—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 219 Ze strony c. k. sądu powiatowego w Bolechowie czyni się niniejszem wiadomo, że celem ściągnienia wywalczonej przez Majera Kornblücha sumy wexlowej 100 złr. w. a. publiczna sprzedaż realności pod l. k 208 w Wołoskiej wsi położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, a do spadku śp. Piotra Glińskiego należącej w dniach 22. marca, 22. kwietnia i 22. maja 1872 o godzinie 10 przed południem w sądzie tutejszym się odbędzie z tem dodatkiem, że realność ta przy pierwszych dwóch terminach tylko za lub powyżej ceny szacunkowej, zaś przy trzecim terminie i za mniejszą cenę sprzedaną zostanie. Cenę wywołania stanowi kwota 130 złr. a zakład złożyć się mający 13 złr. w. a.

Resztę warunków licytacyi można każdego czasu w sądzie tutejszym przeglądnąć.

Z c. k. sądu powiatowego.

Bolechów, dnia 30. stycznia 1872.

(455 2—3) **Ogłoszenie konkursu.**

Nr. 299. Celem obsadzenia opróżnionej przy c. k. sądzie powiatowym w Bełzie posady woźnego z roczną płacą 300 ewentualnie 250 złr. w. a. i ubiorem urzędowym, rozpisuje się niniejszem konkurs z terminem czterotygodniowym.

Ubiegający się o tę posadę mają wnieść podania swe do Prezydyum c. k. sądu krajowego we Lwowie, przyczem się uwagę kandydatów wojskowych na tę okoliczność zwraca, że tylko ci mogą być uwzględnieni, którzy na podstawie rozporządzenia ces. z dnia 13. grudnia 1853 L. 266 uzyskali już prenotacyę do umieszczenie ich w obrębie lwowskiego c. k. wyższego sądu krajowego.

Lwów, dnia 18. lutego 1872.

Doniesienia prywatne.

Z drukarni E. Winiarza.